CADSS

Skala stanów dysocjacyjnych stosowana przez klinicystę (CADSS)

CADSS to narzędzie oceny klinicznej służące do pomiaru nasilenia objawów dysocjacyjnych, takich jak depersonalizacja, derealizacja i amnezja, w ramach częściowo ustrukturyzowanego wywiadu. Zwykle stosuje ją klinicysta w sytuacjach eksperymentalnych lub klinicznych, zwłaszcza u pacjentów z zaburzeniami związanymi z traumą i czynnikami stresowymi.

Liczba pytań	27 pytań
Szacowany czas	10 minut
Język	Polski
Nazwa oryginalna	Clinician-Administered Dissociative States Scale
Grupa docelowa	Dorośli
Autorzy	J. Douglas Bremner, John H. Krystal, Frank W. Putnam, Steven M. Southwick, Charles Marmar, Dennis S. Charney, Carolyn M. Mazure (1998)
Kategoria	Zaburzenia dysocjacyjne

Podgląd 27 pytań

Czy ma Pan/Pani wrażenie, że wszystko dzieje się jak w zwolnionym tempie?

- 0 - Wcale nie.
- 1 - Łagodnie, wszystko wydaje się nieco spowolnione, ale nie jest to bardzo zauważalne.
- 2 - Umiarkowanie, wszystko porusza się mniej więcej dwa razy wolniej niż zwykle.
- 3 - Silnie, wszystko porusza się tak wolno, że prawie stoi w miejscu.
- 4 - Skrajnie, wszystko porusza się tak wolno, że mam wrażenie, iż wszystko się zatrzymało, jakby czas stanął w miejscu.

Czy rzeczy wydają się Panu/Pani nierzeczywiste, jak we śnie?

- 0 - Wcale nie.
- 1 - Łagodnie, rzeczy wydają się trochę nierzeczywiste, ale dobrze wiem, gdzie jestem.
- 2 - Umiarkowanie, rzeczy wydają się jak ze snu, choć wiem, że nie śpię.
- 3 - Silnie, rzeczy wydają się bardzo jak ze snu; choć wiem, że tu jestem, mam wrażenie, jakbym mógł (mogła) spać.
- 4 - Skrajnie, czuję, że nic nie jest prawdziwe, jakbym musiał(a) się uszczypnąć, żeby się obudzić, albo zapytać kogoś, czy to sen.

Czy doświadcza Pan/Pani czegoś, co oddziela Pana/Panią od tego, co się dzieje, na przykład czy czuje się Pan/Pani, jakby był(a) Pan/Pani w filmie lub w sztuce teatralnej albo jakby był(a) Pan/Pani robotem?

0 - Wcale nie.

1 - Łagodnie, czuję się trochę oddzielony(-a) od tego, co się dzieje, ale w zasadzie jestem tutaj.

2 - Umiarkowanie, czuję się w pewnym stopniu oddzielony(-a) od tego, co się dzieje, albo czuję się, jakbym był(a) w filmie lub w sztuce teatralnej.

3 - Silnie, czuję się bardzo oddzielony(-a) od tego, co się dzieje, ale rozumiem, co mówią ludzie.

4 - Skrajnie, czuję się, jakby wszyscy wokół mówili w obcym języku, tak że nie rozumiem, co mówią, albo jakbym patrzył(a) z zewnątrz do środka, albo jakbym był(a) robotem lub maszyną.

Czy czuje się Pan/Pani tak, jakby patrzył(a) Pan/Pani na rzeczy spoza swojego ciała?

0 - Wcale nie.

1 - Łagodnie, czuję się nieco odłączony(-a) od siebie, ale w zasadzie jestem w całości.

2 - Umiarkowanie, czuję się tak, jakbym był(a) tuż poza swoim ciałem, ale nie patrzę na siebie z góry z dużej wysokości.

3 - Silnie, czuję się tak, jakbym był(a) sześć metrów lub dalej od swojego ciała i patrzył(a) na nie z góry.

4 - Skrajnie, czuję się tak, jakbym był(a) setki metrów nad sobą i patrzył(a) z góry na siebie i na wszystkich tutaj.

Czy czuje się Pan/Pani tak, jakby obserwował(a) Pan/Pani sytuację jako obserwator lub widz?

0 - Wcale nie.

1 - Łagodnie, czuję się nieco zdystansowany(-a) od tego, co się dzieje, ale w zasadzie jestem tutaj.

2 - Umiarkowanie, czuję się trochę odsunięty(-a), jak obserwator lub widz, ale na pewno jestem w tym pokoju.

3 - Silnie, bardzo czuję się jak obserwator lub widz, ale nadal jestem tu, w tym pokoju.

4 - Skrajnie, czuję się całkowicie odsunięty(-a) od tego, co się dzieje, jakbym w żaden sposób nie był(a) częścią tego doświadczenia, tylko całkowicie od niego oddzielony(-a), jako obserwator lub widz.

Obliczanie wyników i interpretacja

Każda pozycja jest oceniana na skali od 0 do 4 w zależności od nasilenia. Wyniki sumuje się, uzyskując wynik ogólny; wyższy wynik wskazuje na wyraźniejszą dysocjację. Można też wyróżnić trzy podskale: depersonalizację, derealizację i amnezję.